

[Malchau.]

fornødne Tilgang af kvalificeret Arbejds-kraft til saa godt som alle Stillinger inden for Staten. At Staten naturligvis som enhver anden Arbejdsgiver maa være interesseret i til enhver Tid at have den bedst mulige Arbejds-kraft, behøver ikke nærmere Om-tale; men samfundsmæssigt set er det ogsaa af overordentlig stor Betydning, at netop Staten sikres Eliten af det Menneskemateriale, der til enhver Tid staar til Raadighed, og at Forholdene baade økonomisk og arbejds-mæssigt er saadanne, at man ogsaa under opadgaaende Konjunkturer er i Stand til at holde paa dem, der er værd at holde paa.

Det foreliggende Lovforslag byder da ogsaa mange Fordele netop for de unge. Dette gælder for Aspiranter i Almindelighed, og ser man paa Assistentklassen inden for Etaterne, kan det nævnes, at her er Uddannelses-tiden nedsat til 3 Aars Elevtid samt 2 Aars Medhjælpertid, og at Begyndelseslønnen for Assisterne er hævet. Endvidere faar de ugifte under 40 Aar nu samme Regulerings-tillæg som ugifte over denne Alder nemlig $\frac{2}{3}$ af Tillægget for Forsørgere, ligesom det maa fremhæves, at efter Lovforslaget kan man blive Tjenestemand i en Alder af 21 Aar mod 24 Aar efter Loven af 1931.

Det kan ogsaa nævnes som et Frem-skrift, at Ferieordningen er blevet betydeligt forbedret med 3 Ugers Ferie for mange, som hidtil kun har haft 2 Ugers Ferie, og at Fridagens Antal er blevet udvidet saaledes, at der ogsaa gives Fridage paa de saakaldte skæve Helligdage, hvorved Tjenestemændene paa dette Omraade sidestilles med andre Borgere, der normalt har fri paa alle Folke-kirkens Søn- og Helligdage.

Jeg hilser med Tilfredshed, at ogsaa den store Centralorganisation II, Guldsnorene, efter Lovforslaget bliver repræsenteret i det vigtige Lønningsraad efter Tjenestemandsløvens § 48. Kun beklager jeg, at det ikke lykkedes ogsaa at faa en Repræsentant for Danske Statsembedsmænds Samraad ind i Lønningsraadet. Det var dette, det ærede Medlem Hr. Alfred Kristensen omtalte som Mindretallets Ønske. Vi, der hører til dette Mindretal, nemlig Repræsentanterne for Det konservative Folkeparti i Lønningskommissionen, er fuldt ud indforstaaet med, at Centralorganisation II i Fremtiden bliver repræsenteret i Lønningsraadet, men vi ønskede ogsaa, at Danske Statsembedsmænds Samraad skulde have en Repræsentant i dette vigtige Raad. Forslaget fra vor Side gik ud paa, for at Forholdet mellem de politiske Repræsentanter i Lønningsraadet og

Repræsentanterne for Tjenestemændene stadig skulde være det samme, at Antallet af Repræsentanterne for Rigsdagens Partier skulde udvides derved, at denne Repræsentation skulde bestaa af 1 Repræsentant for hvert af de i Folketingets Finansudvalg repræsenterede Partier. Dette mente det ærede Medlem Hr. Alfred Kristensen var u hensigtsmæssigt. Jeg gør dog i denne Forbindelse opmærksom paa, at den samme Valgmaade har man ved Valg af Medlemmer af Radioraadet. Jeg gør ogsaa opmærksom paa, at Valg efter Reglerne i Grundlovens § 45 kan medføre, at et eller flere af de i Folketingets Finansudvalg repræsenterede Partier udelukkes fra at blive repræsenteret i det paagældende Raad.

Jeg beklager ogsaa, at der ikke kunde skaffes Flertal inden for Kommissionen for Oprettelse af Forfremmelsesraad med Repræsentanter for Personalet, hvilket efter min Mening vilde have været en betydelig Gevinst baade for Administration og Organisationer. I Stedet foreslaas indført det i § 26 i Lovforslaget nævnte Personalenavn.

Vi staar over for at skulle have nedsat en Forsvarskommission til at undersøge og stille Forslag om vort Forsvars fremtidige Ordning. Jeg skal bl. a. af den Grund ikke komme nærmere ind paa Forhold vedrørende Hæren og Søværnet, Afdeling 30 og 31 i Lovforslaget, men kun pege paa det efter min Mening urimelige i, at Indkommanderingstillæg til Befalingsmænd af Reserven og Forstærkningen efter § 986 fastsættes til et saa uanstændig lavt Beløb som fra 6 Kr. for Sergenter til 12 Kr. for Oberster pr. Dag. Dette kan man dog ikke byde Folk, og det bør rettes.

Med Hensyn til Aldersgrænsen er jeg med mit Parti enig i, at denne bør opretholdes som nu ved 70 Aar og med Adgang til at søge Afsked uden Lægeattest ved det fyldte 65. Aar. Alt taler for at beholde denne Aldersgrænse; ogsaa beskæftigelsesmæssige og befolkningsmæssige Hensyn taget i Betragtning, og heraf følger ogsaa, at man ved Statsbanerne, hvor der jo i nogle Aar, siden 1933, har været en midlertidig lavere Aldersgrænse — for Tiden 67 Aar —, maa sætte Aldersgrænsen op til 70 Aar. Repræsentanterne for Tjenestemandorganisationerne er i deres Forslag til Lønningskommissionen gaaet ind for en Sænkning af Aldersgrænsen, men ønsker dog ikke en særlig, det vil sige en lavere Aldersgrænse for Statsbanernes Tjenestemænd end for de øvrige Statstjenestemænd. Baggrunden for Nedsættelsen af Aldersgrænsen ved Statsbanerne i sin Tid var jo Personalerigelighed